

ren læser sit spørgsmål op, således at ministeren ikke skal stå og referere, hvad der egentlig spørges til, men kan give svaret.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1799

1) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Var det hensigten med det frie valg af a-kasse, at personer, der bliver ledige, skal bringes til tiggerstaven?

Skriftlig begrundelse

Der henvises bl.a. til artiklen »A-kasserne under pres« i Jyllands-Posten den 27. marts 2009. Det frie valg af a-kasse har medført, at nogle a-kasser har tiltrukket nye medlemmer uden at tænke på at sikre sig tilstrækkelige ressourcer til at behandle disse medlemmer ordentligt. Når udviklingen i ledigheden, som det desværre er tilfældet p.t., går markant i den forkerte retning, sidder nyledige medlemmer af disse a-kasser tilbage med store økonomiske problemer i form af en stærkt forsinket dagpengeudbetaling.

Formanden:

Det er hr. Ole Vagn Christensen, der bliver den første til at læse sit spørgsmål op til beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 14:01

Ole Vagn Christensen (S):

Var det hensigten med det frie valg af a-kasse, at personer, der bliver ledige, skal bringes til tiggerstaven?

Kl. 14:01

Formanden:

Så er det beskæftigelsesministeren, der svarer.

Kl. 14:01

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Baggrunden er jo, at arbejdsløshedskassen for selvstændige på deres hjemmeside har skrevet, at der er 6-8 ugers ventetid på at få dagpenge udbetalt, og jeg er enig i, at det umiddelbart virker som lang tid. Men jeg må jo så også erkende, at jeg ikke kender de konkrete omstændigheder, og jeg går altså ikke ind i en konkret vurdering af de enkelte a-kassers sagsbehandlingstid. Det er Arbejdsdirektoratet, der skal se på det, og direktoratet har oplyst over for mig, at man, samme dag som Jyllands-Posten bragte den her arti-

kel, har skrevet til ASE og bedt om en redegørelse for a-kassens aktuelle sagsbehandlingstid.

Men det er vigtigt at understrege i den her sag, at ledige i dag jo har et valg. Siden 2006 har man haft mulighed for frit at vælge a-kasse, og derfor kan man altså i dag som a-kasse-medlem stemme med fødderne og fravælge en a-kasse, hvis man føler sig dårligt behandlet. Jeg vil sige, at en kort sagsbehandlingstid jo burde være et succeskriterium for en a-kasse. Men det skal jo – og det er den anden side af medaljen – samtidig sikres, at der ikke sker fejludbetalinger af dagpenge, og derfor skal man i a-kassen sikre sig, at man har det tilstrækkelige grundlag, inden man udbetaler dagpenge.

Jeg synes altså, det er naturligt, at a-kasserne tilstræber en så billig og effektiv administration som overhovedet muligt, men der kan jo være store udsving i arbejdsopgaverne, som nogle a-kasser aktuelt oplever, og derfor vil der sikkert i en kortere overgangsperiode kunne være pres på a-kassen, og det medfører, at der er en lidt længere sagsbehandlingstid.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:03

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren – eller beskæftigelsesministeren hedder det jo i dag, men da vi diskuterede det her for mange år siden, var det jo en arbejdsminister: Det er jo bagsiden af det frie valg, vi klart og tydeligt ser her. Jeg ved godt, at beskæftigelsesministerens ministerium har tjent en hel del penge på at udbyde det frie valg som en billigere administration, og det er jo så det, vi nu har konsekvensen af – at det er den enkelte ledige, der skal bære prisen for det. Jeg tror kun, det er en begyndelse, vi nu har set her med ASE. Og når jeg tror, det er en begyndelse, er det, fordi netop det, at man laver billige kontingenter, jo betyder, at man sådan set ikke har nogen administration til at tage sig af de ledige. Ministeren kan jo sagtens stå her og sige, at det ikke er hans problem, at det er den enkeltes problem eller Arbejdsdirektoratets problem, når han ikke har sørget for, at der er økonomi til disse ting.

Jeg mener helt klart, at det er regeringens ansvar, og her bliver det udstillet meget klart, hvad det betyder med det frie valg. Det er derfor, jeg har brugt ordet tiggerstaven. Man skal enten hen og tigge sin bank om at få lov til at få et lån for at kunne klare sig, eller, som det også blev